

VOLHOUDEN

In haar roman „In liefde bloeyende” schrijft mejuffrouw De Liefde over Max Dussard, die veel belofde en niets bereikte. Niet in zijn studie, niet in zijn kunst. Omdat hij nooit doorzette. Omdat hij nooit volhield.

Er zijn veel kinderen, die hierin op Max gelijken. Ze beginnen vol vuur en ijver aan een nieuwe taak, komen er een eindje mee op streek en dan — laten ze den boel liggen. Half-afgewerkte handwerkjes van onze meisjes; — nooit-voltooiden zaag- of timmerpogingen van onze jongens — weten we er allen niet van mee te praten?

Wat is de oorzaak? En — blijft het altijd zoo, wanneer ze opgroeien? Komt er van al deze kinderen niets terecht?

Ook hier kan de opvoeding veel bederven en veel goed-maken.

Een jong kind kan zich als regel niet lang op één ding concentreeren, doch het ééne kind verschilt ook hierin veel van het andere. Een kind, dat het hiermee bijzonder moeilijk heeft, geve men om te beginnen geen werkjes, die lang duren. Het zal hen aanmoedigen, als ze binnen niet te langen tijd resultaat zien van hun werk. Ze moeten echter ook leeren volhouden, anders bereiken ze nooit iets in het leven. Daarom zoekt men langzamerhand werk, dat wat langer duurt. Waarmee

ze verschillende dagen telkens een poos bezig moeten zijn. En men lette er op, dat ze niet halverwege den boel laten liggen en aan iets nieuws beginnen. Juist dit nieuwe, waarnaar ze verlangen, kan een aanmoediging zijn. „Als dit af is, mag je met het andere beginnen.”

Te groote strengheid, harde woorden werken bij gauw-afgeleide kinderen vaak het tegendeel uit van wat bedoeld wordt. Ze laten den moed zakken; aanmoediging, meelevens van de ouders, helpt beter.

Ook moet het werk niet doelloos zijn. Wanneer een kind ergens aan begint, stelt het zichzelf een doel. En heel dikwijls grijpt het hiermee te hoog. Met het gevolg, dat het ontmoedigd, den boel er bij neergooit en aan iets anders begint. We moeten ingrijpen, verstandig, wanneer we dit zien gebeuren. Niet wachten tot de teleurstelling er is, doch suggereeren: Als we nu eens d i t deden en het z ó ó aanpakten.

Iets maken voor een bepaalden persoon — dat is ook een doel. Wellicht is voor een enkel kind, wanneer er onwil in het spel is, een harde ervaring nuttig. Ieder van de zusjes of broertjes heeft een cadeautje voor vader; hij alleen niet, want hij hield niet vol. Verkeerd zou het zijn, zulk een kind dan maar iets te laten koopen. Want het moet juist l e e r e n volhouden.

Dikwijls is dit gebrek aan concentratievermogen echter meer onmacht dan onwil.

Van groot belang is het ook, dat voor zulk een kind gezocht wordt naar werk, waar het van houdt. Want ook hier ligt vaak de oorzaak van het niet-volhouden: het werk interesseert hem niet voldoende. Zoo gaat het ook met liefhebberijen. De meeste kinderen doen de dingen bij buien: verzamelen, musiceeren, dieren verzorgen. Dit wil nog niet zeggen, dat ze later onbekwaam zullen zijn, om ooit iets geheel en van ganscher harte te doen. Toch blijft het zaak om op te letten, of ze in hun liefhebberijen niet al te wispelturig zijn.

Ten slotte: welk voorbeeld geven wij zelf? Zijn we misschien zelf te zenuwachtig, om ons ooit rustig een tijd achter elkaar met iets bezig te houden? Verwacht dan ook geen volharding bij uw kind! J. M. W.-W.

PRIJSRAADSEL No 2

Vijf en dertig woorden (van 6 letters) te vormen in de beteekenis van

1 raadgeving, 2 toom, 3 geraamte, 4 inwoner van Bretagne, 5 disselboom met twee armen, 6 eerste vlieger, 7 scheikunde, 8 boomlooze vlakte in Rusland, 9 openlijk huldebetoon, 10 tweepersoonsfiets, 11 prul, 12 jodenwijk, 13 onwaarheid, 14 oplettend, 15 gering, 16 uitgave, 17 bestuurder, 18 flambouw, 19 waternimf, 20 zedelijk moeten, 21 werpschijf, 22 gebruik, gewoonte, 23 aandeel, 24 kwast in het hout, 25 voorwerp, 26 schaaldier, 27 tegoed, 28 beschermgeest, 29 zwart-witte vogel, 30 sierheester, 31 vogelbek, 32 afwezig, 33 bedreven, 34 onbezet, 35 zegeteeken.

Te verwerken:

15 × a; 3 × b; 8 × c; 8 × d; 39 × e; 1 × f; 8 × g; 4 × h; 16 × i; 2 × j; 5 × k; 7 × l; 5 × m; 18 × n; 10 × o; 5 × p; 9 × r; 14 × s; 23 × t; 6 × u; 4 × v.

De tweede letters van deze woorden, gelezen van boven naar beneden, geven een gedachte uit een werk van Albert Schweitzer.

Antwoorden op briefkaart inzenden vóór 10 Dec. a.s., adres: Dunne Bierkade 17, Den Haag.

Als prijzen worden uitgelooft:

VIJF GEBONDEN BOEKWERKEN